

wości. Miejmy siłę i odwagę przeciwstawiać się złu podejmując ofiarny czyn abstynencji. Msze święte podczas wakacji sprawowane będą w poniedziałek, środę, piątek i w sobotę o godz. 8.00, we wtorek i czwartek o godz. 18.00. W związku ze zbliżającym się odpustem parafialnym i dożynkami gminnymi zachęcamy do wykonania płonów. Dziękujemy za utrzymanie czystości w naszych świątyniach. Na najbliższy tydzień prosimy kolejne osoby: Stanisława Bukowczyk, Teresa Misiak, Jerzy Koperstyński, Elżbieta Koperstyńska, Bogusława Koperstyńska, Janina Beblo, Grażyna Bukowczyk. Na Woli; Anna Krzyżak i Janusz Orliński. Bóg zapłać za wszystkie ofiary składane na remont naszych świątyni.

Zapowiedzi przedślubne:

Do sakramentu małżeństwa przygotowują się; Marcin Magierowski s. Jana i Krystyny Grzywacz zam. Wola Niżna oraz Katarzyna Jasnos c. Marka i Anny Zych zam. Częstochowa. Zap. II.

Ogłoszenie społeczne:

W związku ze zbliżającymi się dożynkami parafialnymi, Urząd Gminy w Jaśliskach, zaprasza dwuosobowe pary mieszane do udziału w „Turnieju drwali”, który odbędzie się podczas festynu dożynkowego. Zapisy w urzędzie gminy pod nr telefonu 134310581. Dla zwycięskich par przewidziane są atrakcyjne nagrody. W związku ze zbliżającymi się dożynkami parafialnymi prosimy o zaangażowanie wszystkich druhów OSP Jaśliska i Posada Jaśliska w przygotowaniu uroczystości. Prośbę również kierujemy do wszystkich sportowców Jaśliskiego Klubu oraz młodzieży szkół ponadgimnazjalnych. W niedzielę 17 sierpnia, odbędzie się wyciąg kolarski o Puchar Uzdrowisk, będzie on przebiegał przez nasze gminne miejscowości Szklary, Daliowa w kierunku Tylawy w godz. 14.10-14.30.

SANKTUARIUM KRÓLOWEJ NIEBA I ZIEMI

SYGNATURA JAŚLISKA

www.jasliskaparafia.pl

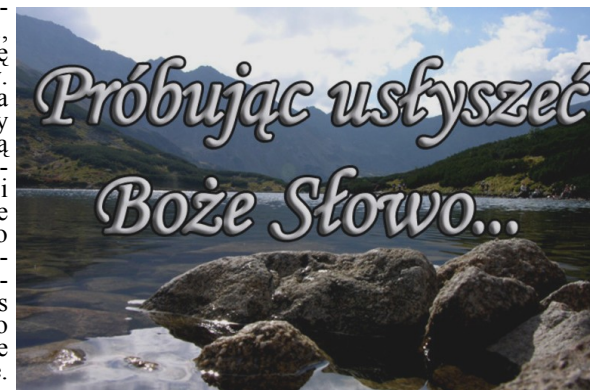
Rok VII nr 33 17. 08. 2014 r.

Refleksje nad Słowem; Potęga pokornej miłości...

Nie można przejść obojętnie obok ewangelicznej sceny przedstawiającej rozmowę Chrystusa z poganką. Trudno bowiem w duchu miłości zrozumieć słowa, jakimi w tej rozmowie posługuje się Jezus, i chłód, z jakim odnosi się do zbolelej kobiety. Jedyne najwyższe pochwała wiary owej matki, jaką Jezus kończy rozmowę, łagodzi nieco drastyczne kontury całego wydarzenia. Kobieta zostaje upokorzona. Chrystus p o c z ą t k o w o w ogóle nie reaguje na jej wołanie. Apostołowie interweniują: „Odpraw ją, bo krzyczy za nami”. Czy należy się dziwić, że kochająca matka, pragnąc zdrowia swego dziecka, zachowuje się tak głośno, iż zwraca uwagę otoczenia? To miłość każe jej krzyczeć. Jeśli krzyk zmusi proroka do działania, to nic, że ona zasłużyła na naganę za niespokojne zachowanie. Zlekceważenie jej krzyku to dopiero początek upokorzenia. Jeśli ktoś jest w stanie pomóc, a nie reaguje na wołanie o pomoc, pogłębia nieszczęście wołającego. Potrzebujący pomocy zostaje wówczas sam ze swoją biedą. Upokorzenie potęguje świadomość własnej bezsilności. Na wezwanie uczniów Jezus zabiera głos. Słowa Jego są jednak niezwykle ostre i nie tylko nie dają tego, o co prosi nieszczęśliwa matka, lecz jeszcze głębiej ją ranią. Jezus jako Zyd podkreśla uprzywilejowane stanowisko narodu wybranego i porównuje pogankę do psa. „Niedobrze jest brać chleb dzieciom i rzucać psom”. Porównanie jest drastyczne i upokarzające. Miłość jednak przyjmie nawet najgłębsze upokorzenie, jeśli tylko tą drogą

może uzyskać dobro dla osoby kochanej. Odpowiedź poganki jest zdumiewająca. Przyjmuje upokarzające porównanie do psa i wykorzystuje je dla siebie. „Tak, Panie, lecz i szczenięta jedzą z okruszyn, które spadają ze stołu ich panów”. Wyraziła tymi słowami swą autentyczną miłość do d z i e c k a i niezwykle głęboką wiarę w Bożą moc chleba spoczywającego na stole narodu wybranego. Otrzymała to, o co prosiła. Warto zastrzymać się przy tej kananejce, by odkryć potęgę serca wypełnionego pokorną miłością. Słusznie powiedziano: „pokora przebija niebios”. Słusznie też uczyniono z pokory sprawdzian autentyczności miłości. Nie jest łatwo przyjąć upokorzenie, ani to pochodzące od Boga, ani to pochodzące od ludzi. Bronią się przed tym nasza ambicja. Celem jednak miłości jest wciągnięcie wszystkiego, łącznie z ambicją, w troskę o cudze dobro. Gdy to osiągnie, ambicja staje się pokorna. Prawdziwie kocha ten, kto potrafi spalić na rozżarzonych węglach upokorzenia swoją ambicję. Ona wówczas zamienia się w kadzidło, którego woń wyjednuje to, o co dla osoby kochanej zabiegamy. Ta właśnie miłość wyznacza granice, w jakich upokorzenie można przyjąć. Jak długo chodzi nam o cudze dobro, tak długo możemy się godzić na własne upokorzenie. Jeśli zabraknie miłości, upokorzenie nas zniszczy. Trafnie ukazał to Henryk Sienkiewicz opisując przeżycia upokorzeń, na jakie zgodził się Jurand ze Spychowa chcąc ratować swoją ukochaną córkę. Autor „Krzyżaków” ukazał jeszcze jeden aspekt upokorzenia przyjętego w imię miłości – jego twórcze działanie w sercu upokorzonego. Zda-

Data	Godz.	20 Niedziela Zwykła
Poniedziałek 18. 08	7:00	Zm. Eugeniusz Kurdyła /intencja rodziny Jaworskich i Magierowskich/
	8:00	Zm. Anna, Antoni i Stanisław Chowaniec /intencja Marii/ Zm. Józef Madej /greg./ poza parafią
Wtorek 19. 08	7:00	Zm. Bronisław Winnicki
	18:00	Zm. Andrzej Godek /intencja ojca chrzestnego/ Zm. Józef Madej /greg./ poza parafią
Środa 20. 08	7:00	O zdrowie Boże błogosławieństwo dla Rafała
	8:00	Zm. Władysław, Jan, Franciszek i Teresa Puchalik Zm. Józef Madej /greg./ poza parafią
Czwartek 21. 08	7:00	Zm. Marian Mezglewski
	18:00	Zm. Jan Kogut, Teresa, Florian i Anna Madej Zm. Józef Madej /greg./ poza parafią
Piątek 22. 08	7:00	Zm. Józef i Marianna Michalak
	8:00	Zm. Józef i Helena Koperstyńscy Zm. Józef Madej /greg./ poza parafią
Sobota 23. 08	7:00	Zm. Stanisława Łysogórska w 18 rocznicę śmierci
	8:00	Zm. Zdzisław Kurdyła /intencja wychowawczyni i kolegów z klasy córki/ Zm. Eugenia Farbaniec /intencja męża dla żony/ Zm. Józef Madej /greg./ poza parafią
Niedziela 24. 08	7:00	Zm. Józef Madej /greg./
	8:00	Dziękczynna z prośbą o zdrowie, Boże błogosławieństwo, potrzebne łaski i opiekę Matki Bożej dla Ignacego i Ireny Bogacz w 35 rocznicę ślubu
/Wola/	9:30	Zm. Józef, Władysław i Andrzej /intencja matki/
	11:00	O Boże błogosławieństwo w znalezieniu pracy Zm. Mariusz Łątka
	16:00	Dziękczynna z prośbą o zdrowie, Boże błogosławieństwo, potrzebne łaski i opiekę Matki Bożej dla Mikołaja i Rozalii z okazji 50 rocznicy ślubu /intencja córek/

wałoby się, że po wielkich upokorzeniach, i to darennych, serce Juranda wypełni gorzka nie-nawieści. Tymczasem staje się coś wręcz przeciwnego, jego serce wypełnia przebacząca miłość. Chrystus również przyjął upokorzenie, i to aż do śmierci krzyżowej, dlatego że nas umiłował. Nagroził kananejską kobietę za to, że przyjęła upokarzające porównanie do psa, a Ojciec niebieski nagrodzi Jęgo za to, że dobrowolnie zgodził się na los zgotowany łotrom. Chrystus uczy nas pokornej miłości. To w niej jest ukryta moc zbawiająca człowieka. W braku pokory należy upatrywać głównie źródło słabości naszej miłości. Gdyby serca nasze były bardziej pokorne, modlitwa stałaby się znacznie skuteczniejsza, a odniesienie do ludzi nacechowane większym miłosierdziem.

/Czytania na każdy dzień, Ks. Edward Staniek/

III Międzygminny Konkurs Piosenki Religijnej 2014;

Dnia 10 sierpnia 2014 roku odbył się w naszej parafii III Międzygminny Konkurs Piosenki Religijnej. Ośmioro wykonawców śpiewało piosenki o tematyce religijnej. Były wśród nich utwory refleksyjne i niosące przesłanie miłości oraz piosenki skoczne i radosne wychwalające Boga. Wśród wielu gości i publiczności byli wójt Gminy Jaśliska Ignacy Lorenc, Ksiądz wikary Marcin Ziobro, dyrektor ZSP w Jaśliskach Katarzyna Dubis, urzędnicy gminy. Nad prawidłowym przebiegiem konkursu, czuwało specjalnie powołane jury, w skład którego weszli: Edyta Wilczek- nauczyciel w ZSP w Jaśliskach i dyrygent Jaśliskiego Chóru Kameralnego, Renata Milan- pracownik urzędu gminy w Jaśliskach oraz sopranistka Kameralnego Chóru Jaśliskiego, Dominik Szlamaganista w kościele w Jaśliskach oraz laureat pierwszego miejsca w ubiegłorocznej edycji konkursu piosenki religijnej.

Uczestnicy zaprezentowali się w dwóch kategoriach:

uczniowie klas I-III; uczniowie klas IV-VI

Poziom wykonywanych utworów był niezwykle wysoki i wyrównany, dlatego jury miało niezwykle trudne zadanie w wyłonieniu zwycięzców. Nagrodzeni uczestnicy: Kategoria klas I-III :

Natalia Chowaniec „Ty tylko mnie poprowadź”- wyróżnienie

Kevin Kuchta „Kogo Pan Bóg kocha”- wyróżnienie

Alex Kuchta „Panie Boże dla Ciebie śpiewam”- miejsce II

Oliwia Farbaniec „Ty tylko mnie poprowadź”- miejsce I

Kategoria klas IV-VI:

Angelika Chowaniec „Zaufaj Panu już dziś”- wyróżnienie

Gabriela Winnicka- „Pioseneczka”- miejsce III

Eliza Bitas -”Tłumy serc”- miejsce II

Nina Kotarba „ Człowiek roztropny”- miejsce I

Nagrody w konkursie ufundował Urząd Gmi-

ny w Jaśliskach a były nimi: Dyplomy za udział dla wszystkich uczestników, puchary dla uczestników kategorii klasy I-III, czeki pieniężne dla uczestników kategorii klas IV-VI.

Dziękujemy serdecznie wszystkim uczestnikom i ich rodzicom za udział w konkursie, za promowanie pozytywnych postaw wśród dzieci i młodzieży i zachęcamy do uczestnictwa w kolejnych edycjach przeglądu.

/Magdalena Lorenc/

Pielgrzymka do Sanktuarium Relikwii Drzewa Krzyża Świętego, Matki Bożej Bolesnej Pani Świętokrzyskiej w Kalkowie-Godowie, zwiedzanie Sandomierza /c. d./

„O Sandomierzu! Starcze siwobrody, Coś siadł na wzgórzu na straży pamiętek I cicho patrząc na wiślane wody, Snujesz pajeczki twoich wspomnień wątek...”

Tak kiedyś w jednym ze swoich wierszy o tym pięknym, bogatym w wiele zabytków i pamiątek historycznych mieście pisał Ks. Apolinary Knothe (1844-1894) – wychowanek, a później prof. Seminarium Duchownego w Sandomierzu, autor cyklu wierszy o Sandomierzu, które zyskały popularność wśród „starożytnych sandomierzan”. I nic tu dodać do słów wiersza Ks. Apolinarego Knothe ani nic tutaj, z nich ująć, bo tak jest w istocie rzeczy. Jest i wzgórze, są i liczne historyczne dawne pamiątki. Sandomierz należy do najstarszych ośrodków miejskich w Polsce. Jest on również ważnym miejskim ośrodkiem historycznym. Pierwsze pisane wzmianki o tym mieście pochodzą z Kroniki Galla Anonima (z przed 1113 roku). W swoich zapiskach wspomina je również arabski geograf Al Idrisi. Znaleźiska archeologiczne, których dokonano w obrębie współczesnego miasta i okolicznych wsi dowodzą, że ślady osadnictwa ludzkiego sięgają tutaj epoki neolitu, czyli o wiele znacznie wcześniej. W każdym bądź razie już od X wieku na terenie zespołu staromiejskiego trwa nieprzerwanie osadnictwo zlokalizowane w kilku skupiskach osadniczych. Najwcześniejsze osady były zlokalizowane na tzw. Wzgórzu Staromiejskim (w okolicy kościoła św. Jakuba), a centrum administracyjne osady stanowiło Wzgórze Zamkowe z grodem. W 1138 roku na mocy testamentu Bolesława Krzywoustego, który przyrzeczył się tylko do rozbięcia dzielnicowego Polski i jej osłabienia wewnętrznego, Sandomierz zostaje stolicą jednego z księstw dzielnicowych. Jednak wbrew temu okres rozbięcia dzielnicowego nie powstrzymał rozwoju miasta. O jego wielkości dają wyobrażenie istniejące już w XII wieku kościoły. Są to: kolegiata Najświętszej Maryi Panny (1148 r.), św. Piotra (1166 r.), św. Jana i św. Mikołaja (1191 r.). Sandomierz w tym czasie przekształcił się w osadę typu miejskiego. W 1241 roku, jeszcze przed najazdem tatarskim, miała miejsce pierwsza lokacja Sandomierza. W XIII

wieku przeniesiono miasto na wyższe, trudniej dostępne miejsce obejmujące wzgórze: Kolegiackie, św. Piotra i Miejskie. W 1286 roku w tym miejscu nastąpiła druga lokacja Sandomierza. Książę Leszek Czarny nadał według prawodawstwa magdeburgskiego Sandomierzowi prawa miejskie. W tym czasie wzrosła rola miasta, jako ośrodka rynku lokalnego, w mieście rozwijał się handel i rzemiosło. Po zjednoczeniu Polski za panowania Władysława Łokietka dawne księstwo zostało przekształcone w województwo sandomierskie i obejmowało swoim obszarem znaczną część południowo-wschodniej Polski. Zachowane ostateczne do dzisiaj rozplanowanie miasta, obejmujące już wtedy obszar całego wzgórza- od kolegiaty do Bramy Opatowskiej pochodzi z okresu odbudowy w II połowie XIV wieku, za panowania króla Kazimierza Wielkiego. Prawdziwy rozkwit gospodarczy i kulturalny przeżywa Sandomierz w XV i XVI wieku. Podczas „potopu” szwedzkiego następuje kres świetności Sandomierza. Wycofujący się Szwedzi niszczą miasto. Jego zniszczeń dopełnia w 1657 roku najazd wojsk Jerzego II Rakocznego oraz szerząca się zaraza. W 1772 roku na wskutek pierwszego rozbioru Polski Sandomierz staje się miastem pogranicznym. W wyniku trzeciego rozbioru Polski w 1795 roku Sandomierz zostaje przyłączony do Austrii i traci swoje funkcje administracyjne na rzecz Radomia. Pozorna poprawa nastąpiła po 1815 roku. Wówczas to Sandomierz jako miasto obwodowe znalazł się w granicach Królestwa Polskiego. Po I wojnie światowej Sandomierz wszedł w skład województwa kieleckiego i stał się siedzibą władz powiatowych. W latach trzydziestych pod nazwą Centralnego Okręgu Przemysłowego zostało podjęte uprzemysłowienie terenów leżących w widłach Wisły i Sanu. Sandomierz stał się wtedy centrum administracyjnym i kulturalnym, co otworzyło przed miastem nowe perspektywy rozwoju. Działania wojenne prowadzone podczas drugiej wojny światowej i lata okupacji hitlerowskiej nie przyniosły miastu bezpośrednich zniszczeń. 18 sierpnia 1944 roku Sandomierz został wyzwolony spod okupacji niemieckiej. Przed wojną w powiecie sandomierskim rozwijało się głównie rolnictwo, które stanowiło bazę żywnościową dla województwa kieleckiego. W latach 50. w pobliżu Sandomierza rozpoczęto eksploatację złóż siarkowych i nadmiar rąk do pracy został wykorzystany w przemyśle. W mieście powstały również i inne zakłady przemysłowe, w tym huta szkła „Pilkington Sandoglass” produkująca szkło metodą float. Większość zakładów przemysłowych ze względu na zabytkowy charakter Sandomierza zostało zlokalizowanych w dalszej odległości od centrum, po drugiej stronie Wisły. Tutaj również w tej części miasta zwanej Nadbrzeziem wzniesiono nowy dworzec kolejowy. Nadbrzezie połączone jest z lewobrzeżną częścią miasta mostem drogowym, który spełnia ważną funkcję w

ruchu tranzytowym przez Wisłę. Sandomierz od 1 czerwca 1975 roku do 31 grudnia 1998 roku wraz z terenem dawnego powiatu należał do województwa tarnobrzęskiego, a od 1 stycznia 1999 roku jest stolicą powiatu w województwie świętokrzyskim. Obecnie miasto liczy około 28 tysięcy mieszkańców. Do Sandomierza jechaliśmy około 1 godziny i przyjechaliśmy tam południu gdzieś o godzinie 15:35. Na zajezdzie autobusowym oczekiwał już na nas przewodnik Pan Jerzy, który oprowadził nas po tym mieście i po jego zabytkach oraz opowiedział nam ich historię. Zwiedzanie Sandomierza rozpoczęliśmy od wyjścia pod górę na rynek. Po drodze z daleka podziwialiśmy m.in. murowany zamek kazimierzowski wzniesiony na wzgórze przez króla Kazimierza Wielkiego, wysadzony w powietrze w kwietniu 1656 roku przez uciekających Szwedów, i kamienny posąg błogosławionego Wincentego Kadłubka urodzonego w Karłowie koło Sandomierza, autora pierwszej Kroniki polskiej. Następnie wszyscy udaliśmy się do głównego kościoła Sandomierza Bazyliki Katedralnej p.w. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny i św. Wincentego. Obecny kościół (w miejsce pierwotnego kościoła romańskiego) został wzniesiony w stylu gotyckim w latach 1360-1382 z fundacji Kazimierza Wielkiego. W drugiej połowie XVI wieku kolegiatę odnowiono i wykonano w niej nowy wystrój malarski. Po zniszczeniach wojennych w 1656 roku dokonanych przez wojska szwedzkie, w trakcie, których spłonęły dachy i uszkodzone zostały sklepienia kolegiaty nastąpił długi, trwający jeszcze w XVIII wieku, okres remontu tej świątyni. Dokonano wówczas zmiany jej wystroju i barokizacji, która polegała na wymianie wystroju wnętrza świątyni na barokowy. W 1818 roku wraz z utworzeniem diecezji sandomierskiej kolegiata została podniesiona do godności katedry. W 1960 roku sandomierska katedra została podniesiona przez Papieża Jana XXIII do godności bazyliki mniejszej. Gotycka katedra jest trójnawową, halową budowlą, w skład której wchodzi również wydłużone trójprzęsłowe poligonalnie zamknięte prezbiterium. Od strony północnej do prezbiterium przylegają zakryte wikariacka i kanonicka, a od południa przylega do prezbiterium kaplica mansonarska Najświętszego Sakramentu. Halowe wnętrza kościoła jest rozdzielone czterema parami filarów na trzy nawy, a nawa środkowa oddzielona jest od prezbiterium wydatnym łukiem tęczyowym. Nawy i prezbiterium nakryte są gotyckimi sklepieniami krzyżowo-żebrowymi wzmocnionymi kamiennymi żebarami i zwornikami.../c.d.n./

/Jan Grzywacz/

Ogłoszenia duszpasterskie:

Dzisiaj przeżywamy XX Niedzielę Zwykłą w roku liturgicznym. W piątek wspomnienie NMP Królowej. Sierpień jest miesiącem trzeź-